

MOCIÓ AMB MOTIU DEL DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

El 8 de març, es commemora el *Dia Internacional de les Dones* per tal de reivindicar i visibilitzar les desigualtats encara vigents entre homes i dones a la nostra societat.

El 51% de la població de Catalunya, segons dades del padró 2016, són dones. Per tant, la meitat de la població, ha de poder exercir plenament dels seus drets de ciutadania en tots els àmbits socials, polítics, econòmics i culturals.

A Catalunya, la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, engloba dins un marc legal les accions i polítiques que es duen a terme des de totes les institucions i dota d'un full de ruta per acabar amb les desigualtats existents entre homes i dones que permeti la creació d'un nou marc de relacions on es fomenti la igualtat d'oportunitats en totes i cada una de les esferes de la nostra societat.

Tot i que amb els últims anys hem avançat molt en una esfera més legal, encara ens queda camí per recórrer. Cada dia podem constatar com les desigualtats entre homes i dones segueixen ben presents a la nostra societat: micromasclismes, bretxa salarial, poca presència de dones en llocs de responsabilitat social i econòmica, violència masclista...

L'Hospitalet de Llobregat, segona ciutat en nombre d'habitants de Catalunya, ha de ser exemple en polítiques i accions que afavoreixin la desaparició de les situacions de discriminació que pateixen les dones, i no deixar-les en un segon terme, sense el pressupost necessari.

Per aquest motiu, cal que totes les accions que es duguin a terme es planifiquin i es coordinin des d'un marc comú, com és el pla local de dones. Però constatem que l'únic pla vigent va finalitzar l'any 2015 i no s'ha actualitzat ni adaptat a la llei vigent.

En aquest sentit, és urgent que l'Ajuntament recuperi l'impuls i el compromís a favor de les polítiques de dones i que el consistori s'impliqui fermament en la lluita contra tot tipus de discriminacions, incidint en la consciència social per tal de posar fi al masclisme imperant en la nostra societat.

És per això que el Grup Municipal d'Esquerra l'Hospitalet proposa al ple l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer. Donar suport al següent manifest:

MANIFEST 8 DE MARÇ, DIA INTERNACIONAL DE LES DONES TREBALLADORES

El 8 de març, es commemora el Dia Internacional de les Dones per tal de reivindicar i visibilitzar les desigualtats encara vigents entre homes i dones a la nostra societat i ho commemorem des de l'internacionalisme de la lluita per l'equitat de gènere, la justícia, la pau i no violència i les llibertats de les dones, denunciant les desigualtats i discriminacions que malauradament encara perduren.

El 51% de la població de Catalunya, segons dades del padró 2016, són dones. Per tant, la meitat de la població, ha de poder exercir plenament dels seus drets de ciutadania en tots els àmbits socials, polítics, econòmics i culturals.

Tot i que amb els últims anys hem avançat molt en una esfera més legal, encara ens queda camí per recórrer. Cada dia podem constatar com les desigualtats entre homes i dones segueixen ben presents a la nostra societat: micromasclismes, bretxa salarial, poca presència de dones en llocs de responsabilitat social i econòmica, violència masclista...

Els primers mesos del 2017 tenim moltes més raons per commemorar aquest dia amb lluita i rebel·lia, el masclisme segueix assassinant més que mai a les dones: això es femenicidi. Cal més mesures per acabar amb aquesta lacra endèmica amb noves mesures de tot tipus, de protecció, d'acolliment, d'ajuda econòmica i social i també l'enduriment de les penes. Manifestem la nostra preocupació i reprovació, perquè una societat on persisteix la violència masclista no és una societat plenament democràtica.

Les polítiques públiques austericides fan que les dones visquin en pitjors condicions: la pobresa energètica, els desnonaments, les retallades en drets de ciutadania com la sanitat, l'educació i la dependència, o la protecció de les persones essent especialment vulnerable les dones migrades i les que esperen refugi. La insuficiència de recursos es fa palesa en l'abandonament de les polítiques d'igualtat, en el finançament als ajuntaments i a les entitats de defensa dels drets de les dones.

La precarietat es viu a les llars dels nostres carrers. Els indicadors d'igualtat de gènere constaten la feminització de la pobresa, que colpeja de manera més severa les dones amb fills a càrrec que tenen una unitat familiar monomarental. L'informe de Save the Children alerta que a Catalunya el 2015 s'ha produït un increment del 23% dels nens i les nenes en situació de pobresa extrema respecte el 2013. Nens i nenes que, en bona part, són de nuclis familiars monomarentals. Retallar en igualtat és empobrir la vida de dones, nenes i nens

A Catalunya, la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, engloba dins un marc legal les accions i polítiques que es duen a terme des de totes les institucions i dota d'un full de ruta per acabar amb les desigualtats existents entre homes i dones que permeti la creació d'un nou marc de relacions on es fomenti la igualtat d'oportunitats en totes i cada una de les esferes de la nostra societat.

Denunciem la supressió dels articles de la Llei 17/2015 per la igualtat entre dones i homes, 33, 36, 39, 40 i 44 per part del tribunal constitucional que, entre d'altres qüestions, suposen prevenció d'assetjament sexuals a les empreses, els plans d'igualtat en les empreses de menys de 250 treballadors i treballadores, els responsables sindicals d'igualtat i garantir la presència de les dones en la negociació col·lectiva, així com les mesures de prevenció de riscos laborals davant l'exposició de risc per la fertilitat, l'embaràs i la lactància i l'atur, son només alguns exemples de la desigualtat en que es desenvolupa la seva activitat quotidiana, amb dificultats creixents per afrontar amb dignitat les seves necessitats més elementals. Tot plegat incrementa les desigualtats socials i també les desigualtats entre homes i dones, reduint els seus drets.

Les polítiques conservadores que s'estan imposant pretenen que les dones tornin a assumir els rols tradicionals. Amb l'excusa de la crisi, es busca que surtin del mercat laboral, on les seves condicions són cada vegada més precàries, i que retornin a la llar, perquè de nou se'ls atorga en exclusiva la cura de la família, de petits, grans i dependents, fent que dones substitueixin la desmantellada funció social de l'Estat.

L'estructura del mercat laboral manté en més alta desocupació i atur les dones. La precarització dels salaris ha fet incrementar la bretxa salarial entre dones i homes. El sostre de vidre, que dificulta l'accés de les dones als llocs de direcció, es manté malgrat l'increment de les dones titulades. La divisió sexual dels treballs de cura i domèstics continuen ocupant més temps les dones. Els permisos de maternitat i paternitat, malgrat l'últim augment del permís masculí a 30 dies, continua significat un obstacle per a l'estigmatització de les dones al món laboral i per la coresponsabilitat en la cura de fills i filles.

Treballar avui no és garantia per poder dur a terme un projecte de vida emancipador i autodeterminat per a moltes dones. La manca de protecció social en prestacions econòmiques, beques, ajuts i les

baixes pensions estan incrementant la pobresa. La situació de l'habitatge i els alts costos que implica l'accés al lloguer comporta altes dificultats per mantenir els costos bàsics de la vida quotidiana.

No oblidem que les discriminacions i la vulneració dels drets econòmics de les dones és encara més salvatge quan s'interseccionen sobre les dones més factors de vulnerabilitat com la salut, la diversitat funcional, l'edat, l'origen o la pertinença a minories ètniques. No oblidem que no abordar els factors de discriminació de gènere amb polítiques públiques deixa moltes dones en alternatives de subsistència que impliquen l'explotació en l'àmbit laboral, en el servei domèstic o sexual.

Les polítiques d'igualtat han estat una llarga reivindicació per superar les discriminacions que les societats patriarcal produeixen sobre les dones. Sense polítiques de dones no hi ha equitat de gènere. Sense equitat de gènere no hi ha justícia social.

El compromís de les institucions públiques amb els drets humans de les dones només pot expressar-se amb la realització de polítiques per la justícia de gènere. Els manifestos no canvien realitats. Les realitats es canvien amb polítiques transformadores i amb pressupostos per desenvolupar-les.

Cridem a participar a les manifestacions i activitats unitàries que amb motius del 8 de març tindran lloc arreu de Catalunya.

Lluitem per més Drets, més treball digne, més justícia i més llibertat per a les dones.

Segon. Revisar i reforçar les polítiques municipals, realitzant un nou Pla Local de Dones, que posi l'accent en la lluita contra les discriminacions que pateixen les dones.

Tercer. Garantir la participació de tots els agents implicats en les diferents accions, així com de les entitats de dones i la ciutadania que així ho desitgi en l'elaboració de les polítiques locals.

Quart. Actualitzar les polítiques locals, adaptant-les al nou marc legal que estableix la llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes.

Cinquè. Reforçar els programes de sensibilització i formació que contribueixin a l'eliminació de totes les situacions que impedeixin el lliure desenvolupament de les dones, posant l'accent entre els joves.

Sisé. Garantir l'aplicació de la perspectiva de gènere i de les dones en totes les polítiques públiques.

Setè. Garantir i augmentar els recursos necessaris per fer front a les polítiques de dones.

Vuitè. Comunicar aquests acords als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, del Congrés dels Diputats, a l'Institut Català de les Dones, a la Direcció General d'igualtat, a la Diputació de Barcelona i a les entitats de dones municipals.